

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Rav

Citation: Drachmann, Holger: "Rav", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54798/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2021)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Fra Fartens tusinde Farer,
 Fra Skibbrud frelst og fra Læk,
 Kom Skibenes flygtige Skarer
 Og laa nu med Skrog og med Varer
 Fortøjet for Anker og Dræg.

De vugged bag Molernes Arme.
 Og Skipperne trak deres Vejr:
 Ja nu kunde Bølgerne larme!
 De pusted sig Fingrene varme
 Og smed deres Olicklæ'r. ---

Saa kom der en Sejler om Hjørnet;
 Den drejed for akavet rundt.
 I Bougen en Planke var skørnet,
 Med Bougen mod Molen den tørnede,
 Og sank i samme Sekund .....
 .

Betryggelsen aabnede Favnen.
 Det hele hang i et Haar.
 En raadden Planke i Stavnen,
 Og saa lide Skibbrud i Havnen ---
 Ja, saadan i Verden det gaar.

Rav.

De gik langs det legende Hav,
 Og Bølgerne dansed saa fette
 Med Skum ad den gyngende Slette;
 De vandrede langsomt Fod for Fod,
 Standsed og bukked sig, hvor de stod;
 De søgte sig Rav.

Hun fik, hvad af Havet han tog;
 Skønt blev det siebet, i Form af et Hjerter,
 Det skinned saa klart som den klareste Kærte,
Hun bar det paa Barmen, hun kyssed det tidt,
Hun gav ham til Gengæld sit;
 Men det var et Hjerter, som slog.

Han fo'r paa det gyngende Hav;
Hun mødte ham ingensinde.
Hun bar paa hans Hjerter derinde,